

T/7415/...

Dr. Kövér László úr
az Országgyűlés Elnöke
részére

Helyben

Módosító javaslat

Tisztelt Elnök Úr!

Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 46/1994. (IX. 30.) OGY határozat 94. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján, „a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti rendelkezésekről és törvénymódosításokról” szóló T/7415. számú törvényjavaslathoz az alábbi

m ó d o s í t ó j a v a s l a t o t

terjesztem elő:

1. A törvényjavaslat 43. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„43. § (1) Az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló 1997. évi LXVIII. törvény (a továbbiakban: Iasz.) 17. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az igazságügyi szerv és az igazságügyi alkalmazott, valamint egy másik igazságügyi szerv megállapodhat az igazságügyi alkalmazottnak a másik igazságügyi szervhez történő határozott idejű vagy végleges áthelyezésében. Az áthelyezéskor a 29. § rendelkezései szerint kell eljárni azzal, hogy a szabadság pénzbeli megváltásáról nem kell rendelkezni.”

(2) Az Iasz. 19. § (1) bekezdés *h)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a bekezdés a következő *i)* ponttal egészül ki:

(A szolgálati viszony megszűnik)

„*h)* a 35. § (1) bekezdésben foglaltak szerinti megszüntetés esetén,
i) külön törvény rendelkezése folytán.”

(3) Az Iasz. 32. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„32. § (1) A magasabb vezetői állásnak nem minősülő vezetői állásra a megbízás határozatlan vagy legfeljebb 1 éves határozott időre szól.

(2) A magasabb vezetői állásra a megbízás – a (3) bekezdésben foglalt kivétellel – határozatlan időre szól.

(3) A megbízás határozott időre – legfeljebb 1 évre – szól, ha a magasabb vezetői állásra ismételten kiírt pályázat is eredménytelenül zárult.

(4) Ha határozott időre kinevezett igazságügyi alkalmazott kap az (1) vagy a (3) bekezdés alapján határozott idejű vezetői megbízást, annak időtartama nem haladhatja meg az igazságügyi alkalmazotti kinevezés időtartamát.”

(4) Az Iasz. 34. § (1) bekezdése a következő *f*) ponttal egészül ki:

(A vezetői megbízás megszűnik)

„*f*) a határozott idő lejártával.”

(5) Az Iasz. 36. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az igazságügyi alkalmazott nem tölthet be olyan munkakört, amelyben a hozzátartozójával irányítási, ellenőrzési vagy elszámolási kapcsolatba kerülne.”

(6) Az Iasz. a következő 39/A. §-sal egészül ki:

„39/A. § (1) A munkáltatói jogkört gyakorló bírósági elnök kérelemre írásban engedélyezheti, hogy meghatározott feladat ellátása érdekében a bírósági titkár, a bírósági fogalmazó és a bírósági ügyintéző a munkáját a bíróságon kívül végezze.

(2) A bíróságon kívüli munkavégzésre irányuló engedélyt a bíróság elnöke bármikor, indokolás nélkül visszavonhatja.

(3) A bírósági titkár, a bírósági fogalmazó és a bírósági ügyintéző a bíróságon kívüli munkavégzésének engedélyezése esetén is köteles a szolgálati jogviszonyból eredő hivatali kötelességeinek eleget tenni.”

(7) Az Iasz. 42. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A helyettesítést és a kirendelést – utóbbit a kirendelés megkezdése előtt legalább 15 nappal, rendkívüli esetben 3 nappal – írásban kell elrendelni, amiben meg kell jelölni a helyettesítés vagy kirendelés idejét, valamint a szolgálati viszony tartalmának a módosulását jelentő valamennyi körülményt.”

(8) Az Iasz. 48. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az igazságügyi alkalmazott – a bírósági fogalmazó és a fizikai alkalmazott kivételével – alacsonyabb fizetési fokozatba való sorolása alapszabadságát nem érinti, de annak növelésére csak az alacsonyabb fizetési fokozatot követő második fizetési fokozat elérésekor kerül sor.”

(9) Az Iasz. 51. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„51. § A munkáltató az igazságügyi alkalmazott kérésére – rendkívül indokolt esetben – fizetés nélküli szabadságot engedélyezhet, azonban annak teljes időtartama az egy évet nem haladhatja meg.”

(10) Az Iasz. 53. § (7) bekezdése a következő szöveggel egészül ki:

„Ha az értékelés összegző megállapítása nem kiváló, az értékelést írásban is indokolni kell.”

(11) Az Iasz. 94. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az igazságügyi alkalmazotti szolgálati jogviszonyból származó kötelezettségek teljesítése céljából a munkáltató az igazságügyi alkalmazott személyes adatait – az adatszolgáltatás céljának megjelölésével, törvényben meghatározottak szerint – az igazságügyi alkalmazott hozzájárulásával adatfeldolgozó számára átadhatja.”

(12) Az Iasz. 102. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A munkáltató az igazságügyi alkalmazott alapilletményét a munkavégzés színvonalára figyelemmel – a személyi juttatások előirányzatán belül – legfeljebb

a) 30 százalékkal megemelheti, vagy

b) 20 százalékkal csökkentett mértékben is megállapíthatja.

(3) A (2) bekezdés b) pontja szerinti intézkedést a munkáltató indokolni köteles.”

(13) Az Iasz. 110. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„110. § (1) Ha az igazságügyi alkalmazottat a szolgálati helyétől eltérő olyan településen működő igazságügyi szervhez rendelik ki, ahonnan a szolgálati helyére naponta nem tud visszautazni, a kirendelésen töltött munkanapokra – a közlekedési és a szállásköltség megtérítésén túl – ételmezési költségátalányként kirendelési díjra jogosult.

(2) A kirendelési díjat a 115. § (1), (3) és (4) bekezdésében foglaltak alapján kell megállapítani. Nem számolható el kirendelési díj azokra a munkanapokra, amikor az igazságügyi alkalmazott belföldi kiküldetési díjra jogosult, továbbá ha az ételmezést a kirendelés helyén természetben biztosítják.”

(14) Az Iasz. 115. §-át megelőző alcíme helyébe a következő rendelkezés lép:

„Belföldi kiküldetési díj”

(15) Az Iasz. a 121/A. §-t követően a következő 121/B. §-sal egészül ki:

„121/B. § (1) Ha az igazságügyi alkalmazottnak átlagilletményt kell fizetni, részére az átlagszámítás alapjául szolgáló időszakra (a továbbiakban: irányadó időszak) kifizetett illetmény, jutalom, és rendkívüli munkavégzés ellenértéke (a továbbiakban e §-ban együtt: javadalmazás) időarányosan számított átlaga jár.

(2) Az (1) bekezdés szerinti átlagszámításnál az esedékességtől eltérő időben kifizetett javadalmazást az esedékesség napján teljesített kifizetésnek kell tekinteni.

(3) Az átlagilletmény számításánál az illetményt az átlagilletmény esedékessége időpontjában érvényes összegben kell figyelembe venni.

(4) Az átlagilletmény-számítás alapjául az utolsó négy naptári negyedévre kifizetett javadalmazások szolgálnak.

(5) Ha az igazságügyi alkalmazott szolgálati viszonya a négy naptári negyedévnél rövidebb, az átlagilletmény számításakor a nála számításba vehető naptári negyedév(ek), negyedév hiányában az utolsó naptári hónap(ok)ra kifizetett javadalmazást kell figyelembe venni.

(6) Az irányadó időszakban kifizetett, de az irányadó időszakot meghaladó, meghatározott időtartamra járó javadalmazásnak, továbbá az irányadó időszakon kívüli időben kifizetett, de az irányadó időszak alatti munkavégzés alapján járó javadalmazásnak csak az átlagszámítás alapjául figyelembe vehető időszakra eső – a (8) bekezdés szerinti osztószám figyelembevételével számított – (időarányos) részét kell az átlagszámításnál a kifizetett javadalmazás összegébe beszámítani.

(7) Ha az igazságügyi alkalmazott szolgálati viszonya egy naptári hónapnál rövidebb, átlagilletményének a távolléti díjával azonos összeg tekintendő.

(8) Az egy órára, illetve az egy munkanapra járó átlagilletményt úgy kell kiszámítani, hogy az igazságügyi alkalmazott irányadó időszaki javadalmazásának együttes összegét osztani kell az adott időszakban munkában töltött, valamint az illetménnyel fizetett, de munkában nem töltött órák, illetve munkanapok számával (együtt: osztószám).

(9) Az a naptári negyedév – az (5) bekezdés szerinti naptári negyedév(ek) hiányában az a naptári hónap –, amelyben az igazságügyi alkalmazottnak kifizetett javadalmazáshoz osztószám nem tartozik, az irányadó időszak meghatározásánál nem vehető figyelembe.

(10) Ha e törvény a fizetési kötelezettség megállapításánál havi átlagilletmény alkalmazását írja elő, akkor egy havi átlagilletményen az igazságügyi alkalmazott egy napi átlagilletményének a huszonkétszerese értendő. Munkaidőkeret alkalmazása esetén a havi átlagilletmény kiszámításánál a (8) bekezdésben foglaltak szerint meghatározott egy órára járó átlagilletmény összege szorzandó 174-gyel, részmunkaidő esetén ennek időarányos részével.”

(16) Az Iasz. 124. § (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(1) Az e törvényben nem szabályozott kérdésekben a szolgálati viszonyra az Mt. 6. és 7. §-át, 8. § (1)–(3) bekezdését, 9. §-át, 10. § (2) és (4) bekezdését, 12. §-át, 20. § (3) bekezdését, 21. § (1)–(3) bekezdését, 22. § (1) és (3)–(6) bekezdését, 23. §-át, 24. § (1) bekezdés első mondatának első fordulatát és második mondatát, valamint (3) és (4) bekezdését, 25. §-át, 27. és 28. §-át, 29. § (1) és (3)–(5) bekezdését, 30. §-át, 45. § (4) bekezdését, 51. § (2), (3) és (5) bekezdését, 55. §-át, 60. §-át, 61. § (1) bekezdés a) pontját és (2) bekezdését, 66. § (4) bekezdését, 70. § (4) bekezdését, 86. § (1) és (2) bekezdését, valamint (3) bekezdés b) pontját, 87. és 88. §-át, 91. §-át, 92. § (2) bekezdés a) pontját, valamint (4) és (5) bekezdését, 93. § (2)–(4) bekezdését, 97. § (1), (3) és (4) bekezdését, 99. §-át, 100. §-át, 102. § (1) és (5) bekezdését, 104. § (1), (3) és (4) bekezdését, 110–113. §-át, 132. §-át, 134. § (1)–(3) bekezdését, valamint (4) bekezdés a) és b) pontját, 136. § (1) bekezdését, 146. § (1) és (2) bekezdését, (3) bekezdés a)–c) és e) pontját, valamint (4) bekezdését, 153. §-át, 155. és 156. §-át, 157. § (1) bekezdését, 160–164. §-át, 192. § (1) bekezdését, 231. §-át, 270–271. §-át, 272. § (2)–(9) bekezdését, 273. § (1) és (2) bekezdését, 274. § (1) bekezdésének első fordulatát, valamint (2)–(5) bekezdését, 275. §-át, 286. §-át, 287. § (4) bekezdését, 294. § (1) bekezdés g) pontját és (2) bekezdését, valamint a Munka Törvénykönyvről szóló 1992. évi XXII. törvény 130. § (2) bekezdését, 132. § (2) és (3) bekezdését, 133. §-át, 135. és 136. §-át, 137–140/A. §-át, 151/A. § (1) és (2), valamint (4)–(6) bekezdését megfelelően alkalmazni kell.

(2) Az Mt.

a) 29. § (2) bekezdését azzal az eltéréssel kell megfelelően alkalmazni, hogy a távolléti díj helyett átlagilletményt kell megfizetni,

b) 135. § (1) bekezdését, valamint 165. § (1) bekezdés a), e), f) és g) pontját azzal az eltéréssel kell megfelelően alkalmazni, hogy az abban foglaltaktól a felek megállapodása nem térhet el,

c) 229. §-ának a rendelkezéseit azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy az igazságügyi alkalmazott más munkáltatóval tanulmányi szerződést csak a munkáltatója előzetes engedélyével köthet, továbbá, hogy felmondás alatt a lemondást kell érteni,

d) 232–234. §-át az üzemi tanácsra vonatkozó rendelkezések kivételével megfelelően alkalmazni kell.

(2a) Az egyéb igazságügyi szervnél foglalkoztatott igazságügyi alkalmazott tekintetében az (1)–(2) bekezdésben foglaltak mellett az Mt. 86. § (3) bekezdés a) pontját is megfelelően alkalmazni kell.”

(17) Az Iasz. 124. § (1)–(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az e törvényben nem szabályozott kérdésekben a szolgálati viszonyra az Mt. 6. és 7. §-át, 8. § (1)–(3) bekezdését, 9. §-át, 10. § (2) és (4) bekezdését, 12. §-át, 20. § (3) bekezdését, 21. § (1)–(3) bekezdését, 22. § (1) és (3)–(6) bekezdését, 23. §-át, 24. § (1) bekezdés első mondatának első fordulatát és második mondatát, valamint (3) és (4) bekezdését, 25. §-át, 27. és 28. §-át, 29. § (1) és (3)–(5) bekezdését, 30. §-át, 45. § (4) bekezdését, 51. § (2), (3) és (5) bekezdését, 55. §-át, 60. §-át, 61. § (1) bekezdés a) pontját és (2) bekezdését, 66. § (4) bekezdését, 70. § (4) bekezdését, 86. § (1) és (2) bekezdését, valamint (3) bekezdés b) pontját, 87. és 88. §-át, 91. §-át, 92. § (2) bekezdés a) pontját, valamint (4) és (5) bekezdését, 93. § (2)–(4) bekezdését, 97. § (1), (3) és (4) bekezdését, 99. §-át, 100. §-át, 102. § (1) és (5) bekezdését, 104. § (1), (3) és (4) bekezdését, 110–113. §-ait, 115. § (2) bekezdését, 118. §-át, 120. és 121. §-át, 122. § (3)–(5) bekezdését, 123. § (1)–(4) bekezdését, valamint (5) bekezdés a) és b) pontját, továbbá (7) bekezdését, 124–133. §-ait, 134. § (1)–(3) bekezdését, valamint (4) bekezdés a) és b) pontját, 136. § (1) bekezdését, 146. § (1) és (2) bekezdését, (3) bekezdés a)–c) és e) pontját, valamint (4) bekezdését, 148. §-át, 149. § (1) bekezdését, 152–153. §-át, 155. és 156. §-át, 157. § (1) bekezdését, 160–164. §-át, 192. § (1) bekezdését, 231. §-át, 270–271. §-át, 272. § (2)–(9) bekezdését, 273. § (1) és (2) bekezdését, 274. § (1) bekezdésének első fordulatát, valamint (2)–(5) bekezdését, 275. §-át, 286. §-át, 287. § (4) bekezdését, 294. § (1) bekezdés g) pontját és (2) bekezdését megfelelően alkalmazni kell.

(2) Az Mt.

a) 29. § (2) bekezdését azzal az eltéréssel kell megfelelően alkalmazni, hogy a távolléti díj helyett átlagilletményt kell megfizetni,

b) 123. § (6) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a szabadság esedékességének évét követő kiadása az e törvényben megállapított alapszabadságra vonatkozik,

c) 135. § (1) bekezdését, valamint 165. § (1) bekezdés a), e), f) és g) pontját azzal az eltéréssel kell megfelelően alkalmazni, hogy az abban foglaltaktól a felek megállapodása nem térhet el,

d) 229. §-ának a rendelkezéseit azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy az igazságügyi alkalmazott más munkáltatóval tanulmányi szerződést csak a munkáltatója előzetes engedélyével köthet, továbbá, hogy felmondás alatt a lemondást kell érteni,

e) 232–234. §-át az üzemi tanácsra vonatkozó rendelkezések kivételével megfelelően alkalmazni kell.

[(2a) Az egyéb igazságügyi szervnél foglalkoztatott igazságügyi alkalmazott tekintetében az (1)–(2) bekezdésben foglaltak mellett az Mt. 86. § (3) bekezdés a) pontját is megfelelően alkalmazni kell.]”

[(17)18] Az Iasz. 137. §-a a következő e) ponttal egészül ki:

(Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:)

„e) a BUSINESSEUROPE, az UEAPME, a CEEP és az ESZSZ által, a szülői szabadságról kötött felülvizsgált keretmegállapodás végrehajtásáról és a 96/34/EK hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. március 8-i 2010/18/EU tanácsi irányelv.”

([18]19) Az Iasz. 1. számú melléklete helyébe e törvény 2. melléklete lép.

([19]20) Az Iasz.

- a) 33. § (2) bekezdésében a „(2) bekezdésében” szövegrész helyébe a „(3) bekezdésében”,
- b) a 44/A. § (1) bekezdésében a „Munka Törvénykönyve[138. §–a (5) bekezdésének a) pontja]” szövegrész helyébe a „[munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 128. §–a]Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény”,
- c) 70. § (3) bekezdésében a „keltének a” szövegrész helyébe a „jogerőre emelkedésének”,
- d) 99. § (4) bekezdésében az „a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. **[törvény (a továbbiakban: Mt.)]**” szövegrész helyébe az „[az Mt.]a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I.”,
- e) 119. § (2) bekezdésében az „átlagkeresetre” szövegrész helyébe az „átlagilletményre”,
- f) 137. § a)–c) pontjaiban az „a Munka Törvénykönyvéről szóló törvény” szövegrész helyébe az „az Mt.” szöveg lép.

(21) Az Iasz.

- a) 44/A. § (1) bekezdésében a „Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény 138. §–a (5) bekezdésének a) pontja” szövegrész helyébe a „munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 128. §–a”,
- b) 99. § (4) bekezdésében az „a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.)” szövegrész helyébe az „az Mt.” szöveg lép.

(2[0]2) Hatályát veszti az Iasz.

- a) 29. § (2) bekezdés e) pontjában a „, külön juttatás és ruházati költségtérítés” szövegrész,
- b) 49. § (3)–(6) bekezdése,
- c) 50. § (1) bekezdése,
- d) 95. § (1) bekezdés b) pontja.”

2. A törvényjavaslat 79. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„79. § (1) A bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény (a továbbiakban: Bjt.) 23. §–a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A (2) bekezdés c) pontjának alkalmazásában kiemelkedő elméleti jogi jártasságú jogász az egyetemi tanár, a Magyar Tudományos Akadémia doktora vagy az a személy, aki legalább húszévi, jogi területen folytatott szakmai gyakorlattal rendelkezik; e jogi szakmai gyakorlatot olyan munkakörben kell eltölteni, amely betöltésének feltétele a jogász végzettség.”

(2) A Bjt. 33. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés szerinti esetben a bírót a pályázati felhívásban meghirdetett álláshelynek megfelelő szolgálati hely szerinti bíróságra kell beosztani.”

(3) A Bjt. 55. §–a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A munkáltatói jogkör gyakorlója a bíró kérésére – rendkívül indokolt esetben – fizetés nélküli szabadságot engedélyezhet, azonban annak teljes időtartama az 1 évet nem haladhatja meg.”

(4) A Bjt. 55. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (5)–(7) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A szabadság kiadásának az időpontját – a bíró előzetes meghallgatása után – a munkáltatói jogkör gyakorlója határozza meg. A szabadságok kiadására a bíróságokon szabadságolási tervet kell készíteni.

(5) A rendes szabadság egynegyedét – a bírói szolgálati viszony első 3 hónapját kivéve – a bíró kérésének megfelelő időpontban kell kiadni. A bírónak az erre vonatkozó igényét a szabadság kezdete előtt legalább 15 nappal be kell jelentenie, kivételes méltányolást érdemlő körülmény esetén ettől el lehet tekinteni.

(6) Ha a bíró a szolgálati viszonya megszűnéséig több napot volt szabadságon, mint amennyi a bíróságnál töltött időre megilletné, a különbözet idejére kifizetett illetményt, illetve e törvény alapján időarányosan járó juttatások megfelelő részét köteles visszafizetni. A túlfizetés nem követelhető vissza, ha a szolgálati viszony a bíró halála, nyugdíjazása alapján szűnt meg.

(7) A munkáltatói jogkör gyakorlója a bíró kérésére – rendkívül indokolt esetben – fizetés nélküli szabadságot engedélyezhet, azonban annak teljes időtartama az 1 évet nem haladhatja meg.”

(5) A Bjt. 72. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2a) Ha a vizsgálatot a kollégiumvezető végzi, és személye megegyezik a (2) bekezdés c) pontja szerinti kollégiumvezetővel, a (2) bekezdés c) pont szerinti véleményt a vizsgálat irataihoz csatolja.

(3) A bíró beosztási helye és szakterülete szerint illetékes kollégiumvezető – nem értve ez alatt a közigazgatási és munkaügyi regionális kollégium vezetőjét – vagy az általa kijelölt bíró a vizsgálat kezdeményezőjének, továbbá a kúriai bíró kivételével a bíró beosztása szerint illetékes fellebbviteli (felülvizsgálati ügyekben eljáró) bíróság kollégiumvezetőjének, a járásbírói bíróság esetén az ítéletábrla, közigazgatási és munkaügyi bírósági bíró, valamint a törvényszéken közigazgatási és munkaügyi ügyeket tárgyaló bíró esetén a közigazgatási és munkaügyi regionális kollégium vezetőjének előzetesen megküldi a vizsgálati jelentést és az értékelés tervezetét.”

([4]6) A Bjt. 93. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A munkavégzési kötelezettség alóli mentesítés tartamára a bíró az átlagilletményére jogosult.”

([5]7) A Bjt. 94. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A munkavégzési kötelezettség alóli mentesítés tartamára a bíró az átlagilletményére jogosult.”

([6]8) A Bjt. 143. § (1) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az elévülés szempontjából önállóan kell tekinteni)

„c) az átlagilletmény, a távolléti díj és a rokkantsági nyugdíj, rokkantsági ellátás vagy rehabilitációs ellátás”

(különbözetének a megtérítése iránti igényt.)

([7]9) A Bjt. 143. § (3) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az elévülési idő az (1) bekezdésben foglalt megkülönböztetéssel)

„c) a rokkantsági nyugállományba, rokkantsági ellátásba vagy rehabilitációs ellátásba helyezés időpontjától”

(kezdődik.)

([8]10) A Bjt. 145. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha a szolgálati jogvita alapján a bírót tisztségébe vissza kell helyezni, meg kell téríteni a szolgálati viszony jogellenes megszüntetésével összefüggésben felmerült kárát, a munkáltató kártérítési felelősségére vonatkozó szabályok szerint.”

([9]11) A Bjt. 186. §-a helyébe a következő **[(1a) bekezdéssel egészül ki]** rendelkezés lép:

„186. § (1) Ha a bírót a szolgálati helyétől eltérő más településen működő olyan bíróságra rendelik ki, ahonnan a szolgálati helyére naponta nem tud visszautazni, a kirendelésen töltött munkanapokra – a közlekedési és a szállásköltség megtérítésén túl – élelmezési költségátalányként kirendelési díjra jogosult.

[(1a)2] A kirendelési díjat – az (5) bekezdésben foglalt kivétellel – a 187. § (1) és (3) bekezdésében foglaltak alapján kell megállapítani. Ha a kirendelésre a 32. § (1) bekezdése alapján kerül sor, a bíró a díj 150 százalékára jogosult.

(3) Nem számolható el kirendelési díj azokra a munkanapokra, amikor a bíró belföldi kiküldetési díjra jogosult, továbbá ha az élelmezést a kirendelés helyén természetben biztosítják.

(4) Az a bíró, aki tisztségét a 33. §-ban foglaltakra tekintettel kiírt pályázat alapján tölti be rendelkezésre állási pótlékre jogosult. A pótlék összege a bírói illetményalap összegének 20 százaléka.

(5) Ha a tisztségét a 33. §-ban foglaltakra tekintettel kiírt pályázat alapján betöltő bíró az (1) bekezdés szerinti feltételek szerint kerül kirendelésre, a rendelkezésre állási pótlék mellett jogosult kirendelési díjra, amit a 187. § (1) és (3) bekezdésében foglaltak alapján kell megállapítani azzal az eltéréssel, hogy kirendelési díjként a bírói illetményalap egy munkanapra eső részének a 10 százaléka állapítható meg.”

([10]12) A Bjt. a következő 189/A. §-sal egészül ki:

„189/A. § (1) Ha a bírónak átlagilletményt kell fizetni, részére az átlagszámítás alapjául szolgáló időszakra (a továbbiakban: irányadó időszak) kifizetett illetmény és jutalom (a továbbiakban e §-ban együtt: javadalmazás) időarányosan számított átlaga jár.

(2) Az (1) bekezdés szerinti átlagszámításnál az esedékességtől eltérő időben kifizetett javadalmazást az esedékesség napján teljesített kifizetésnek kell tekinteni.

(3) Az átlagilletmény számításánál az illetményt az átlagilletmény esedékessége időpontjában érvényes összegben kell figyelembe venni.

(4) Az átlagilletmény-számítás alapjául az utolsó négy naptári negyedévre kifizetett javadalmazások szolgálnak.

(5) Ha a bíró szolgálati viszonya a négy naptári negyedévnél rövidebb, az átlagilletmény számításakor a nála számításba vehető naptári negyedév(ek), negyedév hiányában az utolsó naptári hónap(ok)ra kifizetett javadalmazást kell figyelembe venni.

(6) Az irányadó időszakban kifizetett, de az irányadó időszakot meghaladó, meghatározott időtartamra járó javadalmazásnak, továbbá az irányadó időszakon kívüli időben kifizetett, de az irányadó időszak alatti munkavégzés alapján járó javadalmazásnak csak az átlagszámítás alapjául figyelembe vehető időszakra eső – a (8) bekezdés szerinti osztószám figyelembevételével számított – (időarányos) részét kell az átlagszámításnál a kifizetett javadalmazás összegébe beszámítani.

(7) Ha a bíró szolgálati viszonya egy naptári hónapnál rövidebb, átlagilletményének a távolléti díjával azonos összeg tekintendő.

(8) Az egy órára, illetve az egy munkanapra járó átlagilletményt úgy kell kiszámítani, hogy a bíró irányadó időszakai javadalmazásának együttes összegét osztani kell az adott időszakban munkában töltött, valamint az illetménnyel fizetett, de munkában nem töltött órák, illetve munkanapok számával (a továbbiakban együtt: osztószám).

(9) Az a naptári negyedév – az (5) bekezdés szerinti naptári negyedév(ek) hiányában az a naptári hónap –, amelyben a bírónak kifizetett javadalmazáshoz osztószám nem tartozik, az irányadó időszak meghatározásánál nem vehető figyelembe.

(10) Ha e törvény a fizetési kötelezettség megállapításánál havi átlagilletmény alkalmazását írja elő, akkor egy havi átlagilletményen a bíró egy napi átlagilletményének a huszonnéyszerese értendő. Munkaidőkeret alkalmazása esetén a havi átlagilletmény kiszámításánál a (8) bekezdésben foglaltak szerint meghatározott egy órára járó átlagilletmény összege szorzandó 174-gyel, rész munkaidő esetén ennek időarányos részével.”

([11]13) A Bjt. 222. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„222. § (1) A bírák szolgálati viszonyára az e törvényben nem szabályozott kérdésekben a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 6. §-át, 7. §-át, 9. §-át, 10. § (2) és (4) bekezdését, 12. §-át, 20. § (3) bekezdését, 22. § (1) és (3)–(6) bekezdését, 23. §-át, 24. § (1) bekezdés első mondatának első fordulatát és második mondatát, valamint (3) és (4) bekezdését, 25. §-át, 27. és 28. §-át, 29. § (1) és (3)–(5) bekezdését, 45. § (4) bekezdését, 51. § (2) és (5) bekezdését, 55. § (1) bekezdését, 65. § (3) bekezdését, 70. § (4) bekezdését, 80. §-át, 93. § (2)–(4) bekezdését, 102. § (1) és (5) bekezdését, 103. §-át, 104. § (1) bekezdését, 134. § (1)–(3) bekezdését, 146. § (1) és (2) bekezdését, (3) bekezdés a)–c) és e) pontját, valamint (4) bekezdését, 154–156. §-át, 157. § (1) bekezdését, 160–164. §-át, 231. §-át, 270. §-át, 271. §-át, 272. § (2)–(9) bekezdését, 274. § (1) bekezdésének első fordulatát, valamint (2)–(5) bekezdését, 275. §-át, 286. §-át, 287. § (4) bekezdését, 294. § (1) bekezdés g) pontját és (2) bekezdését, valamint a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény 130. § (2) bekezdését, 132. § (2) bekezdését, 133. §-át, 134. § (1)–(3) bekezdését, (4) bekezdésének első mondatát, továbbá (5)–(11)

bekezdését, 135–140/A. §-át, 151/A. § (1) és (2), valamint (5) és (6) bekezdését, megfelelően alkalmazni kell.

(2) Az Mt.

a) 29. § (2) bekezdését azzal az eltéréssel kell megfelelően alkalmazni, hogy a távolléti díj helyett átlagilletményt kell megfizetni,

b) 135. § (1) bekezdését, valamint 165. § (1) bekezdés e)–g) pontját azzal az eltéréssel kell megfelelően alkalmazni, hogy az abban foglaltaktól a felek megállapodása nem térhet el,

c) 229. §-át azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy felmondás alatt a lemondást kell érteni,

d) 232–234. §-át az üzemi tanácsra vonatkozó rendelkezések kivételével megfelelően alkalmazni kell.”

(14) A Bjt. 222. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„222. § (1) A bírák szolgálati viszonyára az e törvényben nem szabályozott kérdésekben az Mt. 6. §-át, 7. §-át, 9. §-át, 10. § (2) és (4) bekezdését, 12. §-át, 20. § (3) bekezdését, 22. § (1) és (3)–(6) bekezdését, 23. §-át, 24. § (1) bekezdés első mondatának első fordulatát és második mondatát, valamint (3) és (4) bekezdését, 25. §-át, 27. és 28. §-át, 29. § (1) és (3)–(5) bekezdését, 45. § (4) bekezdését, 51. § (2) és (5) bekezdését, 55. § (1) bekezdését, 65. § (3) bekezdését, 70. § (4) bekezdését, 80. §-át, 93. § (2)–(4) bekezdését, 102. § (1) és (5) bekezdését, 103. §-át, 104. § (1) bekezdését, 115. § (2) bekezdését, 118. §-át, 120–121. §-át, 122. § (3)–(5) bekezdését, 123. § (1)–(4) bekezdését, (5) bekezdés a) és b) pontját, valamint (7) bekezdését, 124–131. §-át, 133. § (1) és (2) bekezdését, 134. § (1)–(3) bekezdését, 146. § (1) és (2) bekezdését, (3) bekezdés a)–c) és e) pontját, valamint (4) bekezdését, 148. §-át, 149. § (1) bekezdését, 152. §-át, 154–156. §-át, 157. § (1) bekezdését, 160–164. §-át, 231. §-át, 270. §-át, 271. §-át, 272. § (2)–(9) bekezdését, 274. § (1) bekezdésének első fordulatát, valamint (2)–(5) bekezdését, 275. §-át, 286. §-át, 287. § (4) bekezdését, 294. § (1) bekezdés g) pontját és (2) bekezdését megfelelően alkalmazni kell.

(2) Az Mt.

a) 29. § (2) bekezdését azzal az eltéréssel kell megfelelően alkalmazni, hogy a távolléti díj helyett átlagilletményt kell megfizetni,

b) 123. § (6) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a szabadság esedékességének évét követő kiadása az e törvényben megállapított alapszabadságra vonatkozik,

c) 135. § (1) bekezdését, valamint 165. § (1) bekezdés e)–g) pontját azzal az eltéréssel kell megfelelően alkalmazni, hogy az abban foglaltaktól a felek megállapodása nem térhet el,

d) 229. §-át azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy felmondás alatt a lemondást kell érteni,

e) 232–234. §-át az üzemi tanácsra vonatkozó rendelkezések kivételével megfelelően alkalmazni kell.”

([12]15) A Bjt. 227. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha a bíró az átlagilletmény számítás alapjául szolgáló időszakban a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 1997. évi LXVII. törvény alapján külön juttatásban részesült, annak összegét az átlagilletmény számítása során figyelembe kell venni.”

([13]16) A Bjt. 230. § (3) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Ha az e bekezdés hatálya alá tartozó bíró jogosulttá válik az öregségi nyugdíjra, 2012. december 31. napjáig – kérelmére – felmenthető.”

([14]17) A Bjt.

a) 49. § (3) bekezdés b) pontjában a „Munka Törvénykönyve[134. § (3) bekezdés b) pontja]” szövegrész helyébe a „[**munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 123. § (3) bekezdése**]Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény”,

b) 174. § (2) bekezdésének nyitó szövegében az „OBT” szövegrész helyébe az „OBH elnöke”,

c) 183. § (2) bekezdésében az „átlagkeresetre” szövegrész helyébe az „átlagilletményre”,

d) [186. § (1) bekezdésében a „**munkahelyére**” szövegrész helyébe a „**szolgálati helyére**”,

e)]214. § (1) bekezdésében a „havi átlagkeresetét” szövegrész helyébe az „egy hónapra járó távolléti díja összegét”

szöveg lép.

(18) A Bjt. 49. § (3) bekezdés b) pontjában a „Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény 134. § (3) bekezdés b) pontja” szövegrész helyébe a „munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 123. § (3) bekezdése” szöveg lép.

([15]19) Hatályát veszti Bjt. 91. §-a.”

3. A törvényjavaslat 80. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„80. § (1) A legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló 2011. évi CLXIV. törvény (a továbbiakban: Üjt.) 3. § (1) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Ügyészségi alkalmazottak tanácsa (a továbbiakban: alkalmazotti tanács) működik]

„c) a főügyészségeken, az alárendelt járási és járási szintű (a továbbiakban együtt: járási) ügyészségekre is kiterjedő hatáskörrel;”

(2) Az Üjt. 4. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha az egyetértés hiánya miatt a felek között vita merül fel, akkor a munka törvénykönyvének a kollektív munkaügyi vitára vonatkozó szabályait kell megfelelően alkalmazni.”

(3) Az Üjt. 4. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az (1)–(4) bekezdésben foglaltakat sértő intézkedés érvénytelenségének megállapítása iránt az alkalmazotti tanács (Országos Tanács) a tudomásszerzéstől számított tizenöt napon belül, de legkésőbb az intézkedés megtételét követő hatvan napon belül a munka törvénykönyvének a munkajogi igény érvényesítésére vonatkozó szabályai szerint bírósághoz fordulhat. A keresetnek az intézkedés végrehajtására halasztó hatálya van.”

(4) Az Üjt. 5. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az e törvényben nem szabályozott kérdésekben az alkalmazotti tanácsra (Országos Tanácsra) a munka törvénykönyvének az üzemi tanácsra (központi üzemi tanácsra) vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.”

(5) Az Üjt. 27. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha az ügyészt a szolgálati helyétől eltérő más településen működő olyan ügyészségre rendelik ki, ahonnan naponta nem tud szolgálati helyére visszautazni, a kirendelésben töltött munkanapokra – a közlekedési és szállás költségmegtérítésén túl – élelmezési költségátalányként az 57. § (4)–(7) bekezdése szerint számított összegű napidíj illeti meg. Ha az ügyészt más főügyészség illetékességi területére, továbbá a fellebbviteli főügyészség ügyészét más szolgálati helyre rendelik ki, a napidíj 150%-ára jogosult.”

(6) Az Üjt. 36. § (1) bekezdésének *f*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az ügyész ügyészségi szolgálati viszonyát a legfőbb ügyész felmentéssel akkor szüntetheti meg, ha)

„*f*) a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 18. § (2a) bekezdésében foglalt öregségi nyugdíj jogosultság feltételeivel legkésőbb a felmentési idő leteltekor rendelkező ügyész felmentését e jogcímre hivatkozással maga kéri.”

(7) Az Üjt. 36. § (6) és (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A Tny. 18. § (2a) bekezdésében foglalt öregségi nyugdíjra jogosult ügyészt, ha az (1) bekezdés *f*) pontja alapján felmentését kezdeményezi, a legfőbb ügyész köteles a társadalombiztosítási ellátás igénybe vétele érdekében – az ügyészi tanács véleményének kikérése nélkül – felmenteni. E jogcímen az ügyész kezdeményezésére csak egy alkalommal kötelező a felmentés.

(7) A Tny. 18. § (2a) bekezdésében foglalt öregségi nyugdíjra szerzett jogosultságát az ügyésznek kell igazolnia.”

(8) Az Üjt. 43. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„43. § (1) Ha a bíróság megállapítja, hogy a munkáltató az ügyészségi szolgálati viszonyt jogellenesen szüntette meg, az ügyész abban az esetben kérheti az eredeti munkakörében történő továbbfoglalkoztatását, ha

a) a megszüntetés a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményébe, felmentési korlátozásba vagy tilalomba ütközik, vagy

b) a munkáltató a választott szakszervezeti tisztségviselő, az alkalmazotti tanács vagy az ügyészi tanács **[tagjának, tisztségviselőjének]**elnökének szolgálati viszonyát a munka törvénykönyve 260. § (3) bekezdésébe, illetve 273. § (1) bekezdésébe ütköző módon szüntette meg, vagy

c) a fegyelmi felelősség nem áll fenn, vagy annak megállapítása esetén a hivatalvesztés fegyelmi büntetés nem áll arányban az elkövetett fegyelmi vétség súlyával, vagy

d) a jogviszony megszüntetése az egyenlő bánásmód követelményébe ütközött, vagy

e) az ügyész a jogviszony közös megegyezéssel történő megszüntetését vagy erre irányuló saját jognyilatkozatát sikerrel támadta meg.

(2) A munkáltató kérelmére a bíróság mellőzi az ügyész eredeti munkakörbe történő visszahelyezését, feltéve, ha az ügyész továbbfoglalkoztatása a munkáltatótól nem várható el. Ilyennek minősül különösen, ha

a) az ügyész munkaköre megszűnt,

b) az ügyészi szervnél létszámcsökkentést hajtanak végre az ítélet jogerőssé válásakor.

(3) Az (1) bekezdésben foglalt esetben meg kell téríteni az ügyész elmaradt illetményét (egyéb járandóságait), továbbá a jogviszony jogellenes megszüntetésével összefüggésben felmerült kárát is. Nem kell megtéríteni az illetménynek (egyéb járandóságnak), illetve a kárnak azt a részét, amely máshonnan megtérült.

(4) Ha az ügyészségi szolgálati viszony (1) bekezdésben foglalt módon történő jogellenes megszüntetése esetén az ügyész az eredeti munkakörébe való visszahelyezést nem kéri vagy a bíróság mellőzi az ügyész eredeti munkakörbe történő visszahelyezését, az ügyészségi szolgálati viszony a jogellenességet megállapító határozat jogerőre emelkedésének napján szűnik meg. Ilyen esetben a bíróság a munkáltatót a (3) bekezdésben foglaltakon felül – az eset összes körülményeinek, így különösen a jogsértés és annak következményei súlyának mérlegelésével – az ügyész legalább két-, legfeljebb tizenkét havi illetményének megfelelő összeg megfizetésére kötelezi.

(5) Ha az ügyészségi szolgálati viszonyt nem az (1) bekezdésben foglalt módon szüntették meg jogellenesen, az ügyészségi szolgálati viszony a megszüntetésről szóló jognyilatkozat szerinti időpontban megszűnik, de az ügyész részére – az eset összes körülményeinek, így különösen a jogsértés és annak következményei súlyának mérlegelése alapján – legalább két, legfeljebb huszonnégy havi illetményének megfelelő átalány kártérítést kell fizetni.

(6) Amennyiben az ügyészségi szolgálati viszonyt az ügyész valamely, az ügyészségi szolgálati viszony megszüntetésére vonatkozó szabály megszegésével szünteti meg, ezt úgy kell elbírálni, mintha az ügyészségi szolgálati viszonya hivatalvesztés fegyelmi büntetés folytán szűnt volna meg, valamint köteles a munkáltató számára a rá irányadó lemondási időre – határozott időre szóló ügyészségi szolgálati viszony esetén legfeljebb a hátralévő időre – járó, de legfeljebb kéthavi illetményének megfelelő összeget megfizetni. A munkáltató jogosult az ezt meghaladó kárának érvényesítésére is. Ezek együttesen nem haladhatják meg az ügyész tizenkét havi illetményének összegét.”

(9) Az Üjt. 55. § (3) bekezdés *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A részmunkaidő kikötése)

„*b)* ha az ügyésznek a munka törvénykönyve 123. § (3) bekezdése alapján ki kell adni a szabadságát, akkor a szabadság leteltét követő naptól”

(hatályos)

(10) Az Üjt. 57. §-a a következő (1)–(3) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg az (1)–(4) bekezdés számozása (4)–(7) bekezdésre változik:

„(1) A munkáltatói jogkör gyakorlója a szokásos szolgálati hely szerinti településen kívüli munkavégzésre kötelezheti az ügyészt (kiküldetés). Ennek feltétele, hogy az ügyész a kiküldetés időtartama alatt is a munkáltató irányítása és utasítása alapján végezze a munkát. A kiküldetésnél az ügyész méltányos érdekeit figyelembe kell venni.

(2) A kiküldetés alapján történő munkavégzés időtartama nem haladhatja meg – a munkáltatói jogkör gyakorlója és az ügyész eltérő megállapodása hiányában – naptári évenként a negyvennégy munkanapot, az ügyészségi nyomozás központi és területi szervezeti egységében szolgálatot teljesítő ügyész esetében pedig a százhusz munkanapot. Ha a kiküldetés a négy órát meghaladja, azt egy munkanapként kell számításba venni.

(3) Kiküldetés esetén megfelelően alkalmazni kell a 27. § (3) bekezdésében foglaltakat.”

(11) Az Üjt. 96. § (2) bekezdés *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A fegyelmi büntetés hatálya alatt álló ügyész)

„d) az e törvényben meghatározott címet nem szerzi meg, illetve az részére nem adományozható.”

(12) Az Üjt. 103. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„103. § A munka törvénykönyve rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni

a) a megőrzésre átadott, visszaszolgáltatási vagy elszámolási kötelezettséggel átvett dologban bekövetkezett hiányért és a megőrzésre átadott dologban megrongálódása folytán keletkezett kárért való felelősségre;

b) az együttesen okozott kárért való felelősségre;

c) a leltárhiányért fennálló felelősségre.”

(13) Az Üjt. 106. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az ügyész az ügyészségi szolgálati viszonyából keletkező, valamint a munkáltatói jogkör gyakorlójának intézkedése vagy az intézkedés elmulasztása miatti igényének érvényesítése érdekében bírósághoz fordulhat. A jogvitára az e törvényben meghatározott eltérésekkel a munka törvénykönyvének a munkajogi igény érvényesítésére vonatkozó szabályait kell alkalmazni.”

(14) Az Üjt. 109. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az alügyészek és az ügyészségi fogalmazók nem lehetnek tagjai pártnak és nem folytathatnak politikai tevékenységet.”

(15) Az Üjt. 133. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az írnok és a fizikai alkalmazott által teljesített ügyeletre és készenlétre az 56. §-ban foglaltakat, a rendkívüli munkavégzés elrendelésére, a munkaidő-beosztástól eltérő és a munkaidőkereten felül végzett rendkívüli munka ellenértékére pedig a munka törvénykönyve rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.”

(16) Az Üjt. 136. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A fizikai alkalmazott alapilletményét a felek közös megegyezésével a munka törvénykönyvének a munka díjazására irányadó szabályai szerint kell megállapítani.”

(17) Az Üjt. 153. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„153. § (1) Az ügyészségi alkalmazottak ügyészségi szolgálati viszonyára az Alaptörvényben, az ügyészségről szóló törvényben és az e törvényben nem szabályozott kérdésekben a munka törvénykönyvét és törvényi felhatalmazás alapján kiadott egyéb rendelkezést is megfelelően alkalmazni kell a (2)–(6) bekezdésben foglalt rendelkezések figyelembevételével.

(2) Nem alkalmazhatók az ügyészségi alkalmazottak szolgálati viszonyára a munka törvénykönyvének a következő rendelkezései:

a) a munkaviszonyra vonatkozó szabályok közül: a 34. § (3) bekezdése, a 43. §, a 45. § (5) bekezdése, a 46. § (1) bekezdés g) pontja, a 48. §, az 54. § (1), (2) és (4) bekezdése, 55. § (2)

bekezdése, az 56. §, a 61. § (1), (3) bekezdése, a 63. és 64. §, a 65. § (1), (2) bekezdése, a 66. és 67. §, a 69. §, a 70. § (1), (3) bekezdése, a 77–79. §, a 81–83. §, a 84. § (1), (2) bekezdése, a 92. § (2) bekezdésének *b*) pontja és (3) bekezdése, a 95. §, a 110. § (2) bekezdése, a 117. §, a 139. § (2) bekezdése, a 144. §, a 179. § (1), (2) bekezdése, a 192. § (2)–(4) bekezdése, a 194–211. §, a XVI. és XVII. fejezet, a 228. §;

b) a munkaügyi kapcsolatok szabályai közül: a 236. § (1) bekezdése, a 237. §, a 250. § és 251. §, a 252. § *g*) pontja, a 260. § (1) és (2) bekezdése, a 262. § (3) és (4) bekezdése, a 263–266. §, a 268. § (1)–(3) bekezdése, a 269. §, a 272. § (1) bekezdése, a XXII. fejezet;

c) a záró rendelkezések közül: a 295–297. §.

(3) Az ügyészségi alkalmazottak szolgálati viszonyára a munka törvénykönyve

[a) 53. §-át csak a kinevezéstől eltérő munkakörben való foglalkoztatásra kell alkalmazni,]

[b)]a) 86. § (3) bekezdésének a) pontját azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a munkaközi szünet munkaidőnek minősül;

[c) 123. § (6) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a szabadság esedékességének évét követő kiadása az e törvényben megállapított alapszabadságra vonatkozik;]

[d)]b) 243. § (3) bekezdését, 246. § (1) bekezdését és 248. § (1) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a munka törvénykönyve 237. § (1) bekezdésében meghatározott szám alatt az alkalmazotti tanács tagjainak e törvényben meghatározott számát kell érteni;

[e)]c) 260. § (3) bekezdését és 273. § (1) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a munka törvénykönyve 53. §-a szerinti intézkedés alatt az ügyészségi alkalmazott hozzájárulása nélküli kirendelést és a tizenöt napot elérő kiküldetést kell érteni;

[f)]d) 273. § (3) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy önállónak minősülő telephely alatt a főügyészséget az alárendelt járási ügyészségekkel együtt, a fellebbviteli főügyészséget, az OKRI-t, a Legfőbb Ügyészséget kell érteni;

[g)]e) 287. § (2) bekezdésének a) pontját azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy az azonnali hatályú felmondás alatt rendkívüli lemondást kell érteni.

(4) A munka törvénykönyve 140. §-át és 143. §-át csak az írnok és a fizikai alkalmazott, az 59. §-át és 145. §-át csak a fizikai alkalmazott esetében kell alkalmazni.

(5) Ahol a munka törvénykönyve

a) munkavállalót említ, ott ügyészt, alügyészt, ügyészségi fogalmazót, tisztviselőt, írnokot és fizikai alkalmazottat,

b) munkaszerződést (megállapodást) említ, ott kinevezést,

c) munkaviszonyt említ, ott ügyészségi szolgálati viszonyt,

d) munkaviszonyra vonatkozó szabályt említ, ott az ügyészségi szolgálati viszonyra alkalmazandó törvényt és az abban adott felhatalmazás alapján kiadott egyéb jogszabályt, továbbá a legfőbb ügyész által – az érdekelt munkavállalói érdekképviselői szervezetekkel egyetértésben – az e törvényben kapott felhatalmazás alapján kiadott utasítást,

e) felmondást említ, ott felmondás alatt lemondást, illetve felmentést,

f) kivételesen fontos gazdasági érdeket említ, ott kivételesen fontos ügyészségi érdeket kell érteni.

(6) Ahol e törvény a „nyugdíjasnak minősül”, „öregségi nyugdíjra jogosult”, „öregségi nyugdíjra való jogosultság” kifejezést használja, e fogalmak tekintetében a munka törvénykönyve 294. § (1) bekezdés *g*) pontját kell alkalmazni azzal, hogy a legfőbb ügyész helyettes és az ügyész esetében e fogalmakat a rá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt be nem töltött személyre kell alkalmazni. Nyugdíjasnak minősül az alügyész, az ügyészségi fogalmazó, továbbá a tisztviselő, írnok, fizikai alkalmazott, valamint a rá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt be nem töltött ügyész abban az esetben is, ha felmentését a Tny. 18. § (2a) bekezdésére szerzett jogosultságára hivatkozással maga kéri.

(18) Az Üjt. 153. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az ügyészségi alkalmazottak szolgálati viszonyára a munka törvénykönyve

a) 53. §-át csak a kinevezéstől eltérő munkakörben való foglalkoztatásra kell alkalmazni,

b) 86. § (3) bekezdésének a) pontját azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a munkaközi szünet munkaidőnek minősül;

c) 123. § (6) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a szabadság esedékességének évét követő kiadása az e törvényben megállapított alapszabadságra vonatkozik;

d) 243. § (3) bekezdését, 246. § (1) bekezdését és 248. § (1) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a munka törvénykönyve 237. § (1) bekezdésében meghatározott szám alatt az alkalmazotti tanács tagjainak e törvényben meghatározott számát kell érteni;

e) 260. § (3) bekezdését és 273. § (1) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a munka törvénykönyve 53. §-a szerinti intézkedés alatt az ügyészségi alkalmazott hozzájárulása nélküli kirendelést és a tizenöt napot elérő kiküldetést kell érteni;

f) 273. § (3) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy önállónak minősülő telephely alatt a főügyészséget az alárendelt járási ügyészségekkel együtt, a fellebbviteli főügyészséget, az OKRI-t, a Legfőbb Ügyészséget kell érteni;

g) 287. § (2) bekezdésének a) pontját azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy az azonnali hatályú felmondás alatt rendkívüli lemondást kell érteni.”

([18]19) Az Üjt. a következő 155/A. §-sal egészül ki:

„155/A. § (1) Ha az ügyészségi alkalmazottnak átlagilletményt kell fizetni, részére az átlagszámítás alapjául szolgáló időszakra (a továbbiakban: irányadó időszak) kifizetett illetmény, jutalom, valamint rendkívüli munkavégzésért és más munkakörbe tartozó munka elvégzéséért járó díjazás (a továbbiakban e §-ban együtt: javadalmazás) időarányosan számított átlaga jár.

(2) Az (1) bekezdés szerinti átlagszámításnál az esedékességtől eltérő időben kifizetett javadalmazást az esedékesség napján teljesített kifizetésnek kell tekinteni.

(3) Az átlagilletmény számításánál az illetményt az átlagilletmény esedékessége időpontjában érvényes összegben kell figyelembe venni.

(4) Az átlagilletmény-számítás alapjául az utolsó négy naptári negyedévre kifizetett javadalmazások szolgálnak.

(5) Ha az ügyészségi alkalmazott ügyészségi szolgálati viszonya a négy naptári negyedévnél rövidebb, az átlagilletmény számításakor a nála számításba vehető naptári negyedév(ek), negyedév hiányában az utolsó naptári hónap(ok)ra kifizetett javadalmazást kell figyelembe venni.

(6) Az irányadó időszakban kifizetett, de az irányadó időszakot meghaladó, meghatározott időtartamra járó javadalmazásnak, továbbá az irányadó időszakon kívüli időben kifizetett, de az irányadó időszak alatti munkavégzés alapján járó javadalmazásnak csak az átlagszámítás alapjául figyelembe vehető időszakra eső – a (8) bekezdés szerinti osztószám figyelembevételével számított – (időarányos) részét kell az átlagszámításnál a kifizetett javadalmazás összegébe beszámítani.

(7) Ha az ügyészségi alkalmazottnak az ügyészségi szolgálati viszonya egy naptári hónapnál rövidebb, átlagilletményének a távolléti díjával azonos összeg tekintendő.

(8) Az egy órára, illetve az egy munkanapra járó átlagilletményt úgy kell kiszámítani, hogy az ügyészségi alkalmazott irányadó időszakai javadalmazásának együttes összegét osztani kell az adott időszakban munkában töltött, valamint **[a javadalmazással]** az illetménnyel fizetett, de munkában nem töltött órák, illetve munkanapok számával (együtt: osztószám).

(9) Az a naptári negyedév – az (5) bekezdés szerinti naptári negyedév(ek) hiányában az a naptári hónap –, amelyben az ügyészségi alkalmazottnak kifizetett **[illetményhez]javadalmazáshoz** osztószám nem tartozik, az irányadó időszak meghatározásánál nem vehető figyelembe.

(10) Ha e törvény a fizetési kötelezettség megállapításánál havi átlagilletmény alkalmazását írja elő, akkor egy havi átlagilletményen az ügyészségi alkalmazott egy napi átlagilletményének a huszonkétszerese értendő. Munkaidőkeret alkalmazása esetén a havi átlagilletmény kiszámításánál a (8) bekezdésben foglaltak szerint meghatározott egy órára járó átlagilletmény összege szorzandó 174-gyel, részmunkaidő, rövidebb teljes munkaidő, illetve készenléti jellegű munkakörben a napi nyolc vagy heti negyven órát meghaladó mérték esetén, ennek időarányos részével.”

([19]20) Az Üjt. 157. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„157. § Az ügyészségi alkalmazottak ügyészségi szolgálati viszonyával kapcsolatban a legfőbb ügyész – az érintett munkavállalói érdekképviselői szervezetekkel egyetértésben – szabályokat állapíthat meg az olyan kérdésekben, amelyeket e törvény nem szabályoz, és a munka törvénykönyve szerint a kollektív szerződés keretébe tartozhatnak. Azokban az esetekben, ahol a munka törvénykönyve a kollektív szerződés keretébe tartozó kérdésben csak a munkavállaló javára enged eltérést, a legfőbb ügyész sem állapíthat meg az ügyészségi alkalmazottakra nézve hátrányosabb szabályokat.”

([20]21) Az Üjt. 166. §-a a következő *d)* ponttal egészül ki:

(Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:)

„*d)* a BUSINESSEUROPE, az UEAPME, a CEEP és az ESZSZ által a szülői szabadságról kötött felülvizsgált keretmegállapodás végrehajtásáról és a 96/34/EK hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. március 8-i 2010/18/EU tanácsi irányelv.”

([21]22) Az Üjt.

a) 113. § (2) bekezdésében az „az 57. § (2)–(4) bekezdésének” szövegrész helyébe az „az 57. § (1)–(3), (5)–(7) bekezdésének”,

b) 134. § (2) bekezdésében az „az 57. § (2)–(4) bekezdésében” szövegrész helyébe az „az 57. § (1)–(3), (5)–(7) bekezdésében, gépjárművezető belföldi kiküldetésénél az 57. § (1), (5)–(7) bekezdésében”,

c) 64. § (5) bekezdésében a „36. § (1) bekezdésének *a)–b)* pontjában” szövegrész helyébe a „36. § (1) bekezdés *a)–b)* pontjában vagy a 47. § (5) bekezdésében” szöveg lép.

([22]23) Hatályát veszti az Üjt. 36. § (1) bekezdésének *d)* pontja.

(24) Hatályát veszti az Üjt. 153. § (7) bekezdése.”

4. A törvényjavaslat 87. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„87. § (1) E törvény – (2) és (3) bekezdésben foglalt kivétellel – 2012. július 1. napján lép hatályba.

(2) A 43. § (17) és (21) bekezdése, valamint (22) bekezdésének b) és c) pontja, a 79. § (4) bekezdése, (14) bekezdése és (18) bekezdése, a 80. § (9), (18) és (24) bekezdése, a 90. § (2) bekezdése 2013. január 1. napján lép hatályba.

(3) A 68. § (2) bekezdése 2015. január 1. napján lép hatályba.”

5. A törvényjavaslat 88. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„88. § (1) E törvény 73. §-a az Alaptörvény 43. cikk (4) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.

(2) E törvény 75. §-a az Alaptörvény 45. cikk (5) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.

(3) E törvény 78. §-a az Alaptörvény 25. cikk (7) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.

(4) E törvény 79. § (1)–(~~10~~12) bekezdése, valamint (~~12~~15) és (~~13~~16) bekezdése, (~~14~~17) bekezdés a)–(~~d~~c) pontja, továbbá (~~15~~18) és (19) bekezdése az Alaptörvény 25. cikk (7) bekezdése és 26. cikk (1) és (2) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.

(5) E törvény 80. § (5)–(13) bekezdése, (~~18~~19) és (~~19~~20) bekezdése, (~~21~~22) bekezdés a) és d) pontja, valamint (~~22~~23) bekezdése az Alaptörvény 29. cikk (7) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.”

Indokolás

A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény hatályba lépésével összefüggő átmeneti rendelkezésekről és törvénymódosításokról szóló T/7415. számú törvényjavaslat szerint a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény egyes rendelkezései – például a szabadságra vonatkozó, illetve a távolléti díj számítására vonatkozó rendelkezések – nem 2012. július 1-jén, hanem csak 2013. január 1-jén lépnek hatályba. Az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló 1997. évi LXVIII. törvény (Iasz.), a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény (Bjt.), továbbá a legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló 2011. évi CLXIV. törvény (Üjt.) háttérjogszabálya a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (Mt.), illetve a munka törvénykönyvéről szóló 2012. I. törvény (új Mt.), és így ezen törvények számos rendelkezésére hivatkozik mind az Iasz., mind a Bjt., mind az Üjt. Tekintettel arra, hogy a 2012. július 1. és 2013. január 1. közötti időszakban egyes kérdésekben még az Mt., egyes kérdésekben pedig már az új Mt. szabályait kell alkalmazni, szükségessé vált az Iasz., a Bjt., továbbá az Üjt. törvényjavaslatban szereplő módosításainak áttekintése, és az Mt., illetve az új Mt. rendelkezéseire vonatkozó hivatkozások tekintetében, illetve a hivatkozásokkal szorosan összefüggő szabályok tekintetében erre az időszakra egy külön szabályozást kialakítása.

A fentiek mellett a módosító javaslat pontosítja a Bjt. rendelkezéseit egyrészt a bírói vizsgálatokra vonatkozó, másrészt pedig a rendelkezésre állási pótléokra vonatkozó rendelkezések tekintetében.

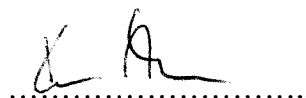
A Bjt. 72. §-a szerint a bírói vizsgálatához a bíró beosztási helye és szakterülete szerint illetékes kollégiumvezető vagy az általa kijelölt bíró – egyebek mellett – beszerzi a vizsgált bíró szakterülete szerint illetékes másodfokú kollégiumvezetőjének véleményét. A módosító javaslat meghatározza arra az esetre a teendőket, ha a két megjelölt kollégiumvezető személye megegyezik (ez járásbírói bíró vizsgálata során fordulhat elő). A módosító javaslat pontosítja továbbá, hogy kinek kell megküldeni a bíró vizsgálata során kialakított vizsgálati jelentést és értékelés tervezetet.

A Bjt. 33. § (1) bekezdése alapján a bíró a bírói álláshelyre kiírt pályázati feltételekben rögzített időbeli korlátozásnak megfelelően ideiglenesen más szolgálati helyre kirendelhető, ha ez a bíróságok közötti aránytalan ügyteher kiegyenlítése céljából szükséges. Az ilyen módon kiírt pályázatot elnyert bíró a Bjt. 186. § (2) bekezdése szerint rendelkezésre állási pótlékra jogosult; a pótlék összege a bírói illetményalap összegének 20 százaléka. A Bjt. jelenleg nem rendelkezik azonban arról, hogy ha a rendelkezésre állási pótlékra jogosult bíró ténylegesen kirendelésre kerül, milyen mértékű kirendelési díjra jogosult. A módosító javaslat rögzíti az erre az esetre vonatkozó előírásokat akként, hogy a rendelkezésre állási pótlékra jogosult bíró kirendelés díját a bírói illetményalap egy munkanapra eső részének a 10 százalékában állapítja meg.

A módosító javaslat tartalmazza még az Üjt. 43. § (1) bekezdés b) pontjának pontosítását, tekintettel arra, hogy az új Mt. 260. § (3) bekezdése szerint az üzemi tanács egyetértése az üzemi tanács elnöke munkaviszonyának munkáltató általi felmondással történő megszüntetéséhez szükséges.

Az átmeneti rendelkezésekkel összhangban, ahol a Javaslat a „munka törvénykönyve” kifejezést használja, ez alatt a munkaszerződéstől eltérő foglalkoztatás, a szabadság, a szabadság kiadása, a betegszabadság, a szülési szabadság, fizetés nélküli szabadság, valamint a távolléti díj számítása tekintetében a – 105-106. § kivételével – a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvényt, minden egyéb vonatkozásban a Munka Törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvényt kell érteni.

Budapest, 2012. június 4.

.....
Kara Ákos
országgyűlési képviselő
Fidesz - Magyar Polgári Szövetség